

Alí Pasás

Nogmaals een bezoek aan het hol van de 'Leeuw van Ioánnina'...

HUGO STRÖTBAUM

Naar aanleiding van het artikel over Alí Pasás van Hans Overduin ('Het einde van de Leeuw van Ioánnina') in de vorige Lychnari, 2018-4, p. 12-14), hier nog een kleine aanvulling.

Het is natuurlijk geen wonder dat 'kleurrijke' historische figuren, zoals Alí Pasás, zeer tot de verbeelding spraken van vooral navolgende generaties. Hij werd als het ware cultureel erfgoed. Ali Pasja werd tot een legende, het geen tot allerlei culturele uitingen leidde: een lang gedicht van Aristotélis Valaoritis uit 1859, een opera van Pavlos Karrér (1868), tot en met Griekstalige toneelstukken met live muziek (musicals) in New York (1929 en 1933). De 'Leeuw van Ioánnina' is vooral ook terug te vin-

den op talloze oude 78-toeren grammofoonopnamen, waarvan u hierboven een aantal voorbeelden vindt: liederen met als titel 'Alí Pasás' en andere door zijn persoon geïnspireerde liederen (*Alipasalídika*) en liederen uit Ioánnina (*Yanniótika*). Op een enkele uitzondering na zijn het allemaal Griekse liederen, met als vroegst bekende exemplaar een opname uit 1904, gemaakt in Konstantinopel, zoals Istanbul toen nog heette. Het gaat hier om commerciële opnamen en niet om 'veldopnamen', dus als zodanig niet representatief voor de Griekse en Albanese muziektraditie in de regio.

Dit is slechts het topje van de culturele 'Alí Pasás ijsberg'. Een uitgebreider artikel is in voorbereiding. 🐾

Met dank aan María Kapkidi (afb. 1) en Chris King (afb. 3 en 4)